

Chayee Sarah – Genesis 23:1 – 25:18

Aliyah 2 – Genesis 23:17 – 24:9

Deze *aliyah* begint te verhalen dat het veld en de **grot van Ephron** tot eigendom van Abraham werden. In de vorige *aliyah* van *Chayee Sarah* kunt u lezen, hoe Abraham hiermee in geestelijke zin gebied claimt op de heersers van de dood. Zij wilden Sarah gevangennemen in het rijk van de dood, maar Abraham wil het graf loskopen uit de macht van de dood. De opstanding der doden is hier dus in het geding. Geestelijk bezien gaat het hier om een **uittocht uit het rijk der doden**.

Dat is ook te zien in de Hebreeuwse verwoording van vers 17. Letterlijk staat er namelijk dat het veld, de grot en de bomen **opstaan (wayaqam)** voor Abraham. Voor de ogen van de heersers van de dood en de hele bevolking komen deze levenloze zaken tot leven en staan op voor Abraham. Dit gaat niet zomaar om opstaan, maar om de opstanding uit de dood. Het woordje voor opstanding *teqoemah* is van precies dezelfde Hebreeuwse wortel *qoem* (opstaan) afgeleid...

In Jesaja 55:12 lezen we dat de uittocht van Gods volk uit ballingschap ook gepaard gaat met deze tekenen. Daar staat namelijk geschreven: *Want in blijdschap zult u uittrekken en met vrede voortgeleid worden. De bergen en de heuvels zullen voor uw ogen uitbreken in gejuich en alle **bomen van het veld** zullen in de handen klappen.* Ook daar horen we dat bomen en velden tot leven komen en juichen, als Gods volk uitgeleid wordt. Zo ook hier in Genesis 23, wanneer Sarah uit het dodenrijk uitgeleid wordt.

Vervolgens lezen we dat Abraham zijn meest trouwe knecht de opdracht geeft om een **vrouw voor Izak** te zoeken. Abraham geeft zijn knecht twee duidelijke verboden mee: ten eerste mag hij geen vrouw uit de Kanaänieten voor Izak zoeken en ten tweede mag hij Izak niet terugbrengen naar Aram (Ur), waar Abraham vandaan kwam.

Het eerste verbod komen we later opnieuw tegen, als God de Israëlieten verbiedt om de **Kanaänieten te trouwen**. Bij de verovering van het Beloofde Land onder leiding van Jozua, moesten alle Kanaänieten gedood worden. Zij zouden het volk namelijk verleiden tot afgoderij en allerlei verschrikkelijke dingen. Het volk van God mag geen gemeenschap hebben met het volk van de boze.

In het Nieuwe Testament vinden we ditzelfde principe terug in 2 Korinthe 6:14-15 waar staat: *Ga niet **een ongelijk juk** aan met ongelovigen, want wat heeft **gerechtigheid** gemeenschappelijk met **wetteloosheid** en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? En welke overeenstemming is er tussen de Mashiach en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige?*

Het aangaan van een gezamenlijk juk staat symbool voor **het huwelijk**. Twee dieren krijgen samen één juk opgelegd en trekken daarmee bijvoorbeeld een ploeg door het land heen. Zo werken de dieren samen aan een gemeenschappelijk doel. Dit staat symbool voor het huwelijk, waarin man en vrouw gezamenlijk hun schouders onder het leven zetten en als eenheid dezelfde richting inslaan.

In 2 Korinthe 6 wordt dus een duidelijke waarschuwing gegeven om niet als gelovige een huwelijk aan te gaan met een ongelovige. Net zoals de Israëlieten niet met de Kanaänieten mochten trouwen, kunnen gelovigen onmogelijk trouwen met ongelovigen. De **rechtvaardigheid** is namelijk in het geding, volgens 2 Korinthe 6:14. Rechtvaardigheid en wetteloosheid horen niet bij elkaar. Het leven met de wet van God en vooral het **leven met Yeshua** laat zich niet verbinden met een leven in het territorium van satan.

De knecht van Abraham moet een vrouw voor Izak zoeken en hij vindt uiteindelijk Rebbeka. De namen Izak en Rebekka zijn veelzeggende namen in dit verband. Om te beginnen bij Rebbeka (in het Hebreeuws **Rivqah**): haar naam betekent 'juk' of 'vastbinden'. Rebbeka is voorbestemd om onder één juk gebracht te worden met Izak; om met hem te trouwen. Dat zit in haar naam ingeweven.

Waar Abraham vooral het beeld van de hemelse Vader weerspiegelt¹, is **Izak** een beeld van de Zoon **Yeshua**. Abraham moest Izak namelijk offeren op de berg Moria. Dit is een heenwijzing naar het offer wat de hemelse Vader zou brengen door zijn Zoon Yeshua te offeren op Golgotha.² Izak is dus een beeld van Yeshua HaMashiach.

En het is juist Yeshua, die in Mattheüs 11 tegen zijn volgelingen heeft gezegd: **Neem mijn juk op u en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want mijn juk is zacht en mijn last is licht.**³ Yeshua kwam namelijk naar deze wereld toe om een Bruid in ondertrouw te nemen. Daarvoor had de Vader Hem naar beneden gezonden.⁴ Yeshua wilde onder één juk zijn met zijn volgelingen.

In de huidige *aliyah* lezen we dat Abraham zijn knecht vraagt om zijn hand onder zijn **heup** te leggen om te zweren, dat hij zich aan de opdracht zal houden om de goede vrouw voor Izak te zoeken. Waarom moet de knecht zijn hand onder de heup van Abraham leggen? Wat heeft die heup te betekenen?

Wel, dat kunnen we opmaken uit de profetie van Jesaja 11. Daar lezen we dat Yeshua als een klein takje zal groeien op **de afgehouden stronk van David**. Het koningschap van David zou voor eeuwig blijven bestaan (2 Kron. 13:5, Jer. 33:14-16), maar het leek helemaal afgesneden te zijn. En toch, in Yeshua komt er weer een nazaat, die op zijn troon zal zitten (Luk. 1:32). Er begint weer hoop te groeien. Net zoals Izak de nazaat was van Abraham. Hij werd geboren, toen Abraham en Sarah al 100 jaar waren. Op de **afgehouden stronk van Abraham en Sarah** ging opeens weer een takje groeien: Izak.

Maar in Jesaja 11 lezen we ook over de betekenis van de heup. Hier wordt namelijk geprofeteerd over Yeshua in de verzen 4-5: *Hij zal de aarde slaan met de roede van zijn mond en met de adem van zijn lippen zal Hij de goddeloze doden. Want **gerechtigheid** zal de **gordel om zijn heupen** zijn en de **waarheid** de gordel om zijn middel.*

¹Abraham is de vader van alle gelovigen, de vader van de aartsvaders, de vader van Israël, etc

²De uitroep van Yeshua '*Eloi Eloi lama zavachtanie?*' betekent in het Hebreeuws: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij geofferd?'

³Mattheüs 11:29-30. Yeshua's juk is licht, omdat Hij het draagt op zijn schouders...

⁴Efeze 5:22-33, Openbaring 19:6-10, etc. In het boek *Wake Up* kunt u lezen dat allerlei elementen van het Joodse trouwritueel in de Bijbel naar voren komen. Bijvoorbeeld dat de bruidegom een huis voor zijn aanstaande ging bouwen, zie Joh. 14:1-3. En dat de vader alleen wist wanneer de bruidegom zijn bruid ging halen, zie Matth. 24:36. Etc.

De heupen hebben dus te maken met gerechtigheid en waarheid. Yeshua's woorden zullen de goddeloze mensen doden. Daarmee wordt de gerechtigheid naar waarheid uitgevoerd op aarde. In Openbaring 19 kunnen we de vervulling hiervan lezen. Daar staat geschreven dat **Yeshua** op een wit paard zal uitrijden, met de hemelse engellegers. Hij wordt getrouwd en **waarachtig** genoemd en Hij voert **oorlog in gerechtigheid**. En dan staat er in vers 16 dat er op zijn kleed en **zijn heup** (!) de volgende Naam geschreven staat: 'Koning der koningen en Heere der heren'.

Bij de geestelijke wapenrusting worden in Efeze 6:14 de gerechtigheid en de waarheid ook met de heupen verbonden: *Houd dan stand, uw heupen omgord met de waarheid en bekleed met het pantser van de gerechtigheid.*⁵ Het oordelen in gerechtigheid en naar waarheid is kennelijk verbonden met de heupen.

Abraham vraagt de knecht om zijn hand onder zijn heup te leggen om te zweren. Bij Gods gerechtigheid en waarheid wordt hier gezworen, dat de knecht zijn eed zal houden. Zo niet, dan zal oordeel hem treffen. Maar uiteindelijk gaat het hier om het feit dat Izak en Rebekka **onder één juk** verder zullen gaan. En we hebben in 2 Korinthe 6 al gezien dat het samengaan onder één juk met de **gerechtigheid** van God samenhangt. Een rechtvaardige en een wetteloze kunnen namelijk niet onder één juk zijn.

Psalm 2 is bij uitstek de Psalm van Izak en Rebekka. **Rivqah** betekent 'juk' of 'vastbinden' en **Yitschak** betekent 'lachen' of 'bespotten'. Deze beide namen komen in Psalm 2 naar voren. De heidenvolken willen het juk van de Gezalfde Koning van Israël van hun schouders werpen. Zij zeggen in vers 3: *Laten wij Hun banden verscheuren en Hun touwen van ons werpen!* Maar nog opvallender is de reactie van God in vers 4: *Die in de hemel woont zal lachen, de Heer zal hen bespotten. Dan zal Hij tot hen spreken in zijn toorn en in zijn brandende woede hun schrik aanjagen.*

De heidenvolken willen het juk van *Rivkah* afwerpen. Ze willen niet langer onder één juk zijn met Gods Gezalfde Koning. Maar God zal lachen (*Yitschak*) om deze volken en hen bespotten. En dan zal Hij de **gerechtigheid van het juk** voltrekken aan de volken. Deze hele Psalm 2 gaat bij uitstek over Yeshua HaMashiach. Hij is de Zoon van God (vers 7), die de heidenvolken zal onderwerpen en verpletteren (vers 8-9).

Yeshua leert zijn volgelingen om onder één juk met Hem te komen; om Hem te trouwen. Het is zijn grote verlangen dat mensen dat met de volle liefde van hun hart zullen doen. Maar degenen die dit juk bewust van zich af willen werpen, die zal Hij bespotten. Wie denken ze wel dat ze zijn om het zonder Hem te willen doen? Hen zal Hij met harde hand onderwerpen. Dan zal het geen **zacht juk**, maar een **hard juk** zijn.

Dit brengt ons nog bij een ander punt. In Mattheüs 11 verbindt Yeshua zijn juk met **zachtmoedigheid** en **nederigheid**. Deze woorden lijken welhaast tegengesteld te zijn aan de **gerechtigheid** en **waarheid**, die elders aan het juk gekoppeld worden. Dezelfde haast onmogelijke tegenstelling treffen we ook in de messiaanse profetieën van Jesaja aan. We hadden al gelezen in Jesaja 11, dat Yeshua de aarde zal slaan met de **roede van zijn**

⁵Het interessante is dat hier sprake is van een borstharnas van de gerechtigheid. De gerechtigheid lijkt zich dus naar de borst te verplaatsen. Ditzelfde fenomeen nemen we waar in Openbaring 1:13, waar Yeshua met een gouden gordel is omgord op de borst. De gordel verplaatst zich kennelijk naar boven toe!

mond en dat Hij de goddeloze zal doden met de adem van zijn lippen. Maar in Jesaja 42:2-3 staat haast het tegenovergestelde geschreven: *Hij zal niet schreeuwen, Hij zal zijn Stem niet verheffen, Hij zal zijn **Stem op straat niet laten horen**. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, de uitdovende vlaspit zal Hij niet uitblussen; naar waarheid zal Hij het recht doen uitgaan.* Dit lijkt veel meer te passen bij een nederige en stille houding.

Dezelfde **tegenstelling** zien we in het **leven van Izak** terugkomen. Hij is degene tussen Abraham en Jakob, die haast helemaal wegvalt in het verhaal. Over Abraham wordt uitgebreid geschreven en ook over Jakob staat veel in de Bijbel. Beiden waren zij mannen, die de confrontatie durfden aan te gaan en duidelijke keuzes maakten in hun wandelen met God. Maar Izak **verdwijnt** daartussen stilletjes naar de achtergrond.

Izak toont niet echt initiatief. Al is hij inmiddels 40 jaar, de knecht van Abraham moet een vrouw voor hem gaan zoeken.⁶ Dat was met Jakob wel anders. Jakob ging zelf op pad en werkte vele jaren met passie voor Rachel en Lea. Izak bleef onder de vleugels van zijn moeder hangen en kwam maar moeilijk over haar dood heen.⁷ Ook wordt Izak bespeeld en bedrogen door zijn zoon Jakob. En hij laat zich leiden door zijn buik en zijn behoefte aan het wildbraad van Ezau.⁸ Kortom, Izak is **nooit** echt als **volwassen man** opgestaan om zijn positie in te nemen.

Toch lezen we over Izak dat hij **aanzien kreeg**, steeds aanzienlijker werd, totdat hij zeer aanzienlijk geworden was.⁹ Ook horen we dat Abimelech graag een verbond met Izak wil sluiten, omdat hij heeft gemerkt, dat God met Izak is. Abimelech lijkt zelfs een beetje bang te worden van de grootsheid van Izak.¹⁰ Zo wordt Izak toch **een vorst in Kanaän**, met aanzien en macht.

Yeshua komt ook met twee gezichten naar deze wereld. Bij zijn eerste komst kwam Hij als de nederige, dienende en **lijdende Mashiach** naar deze wereld toe. We herkennen hierin de gestalte van Jozef. Maar bij zijn tweede komst zal Hij als overwinnende en oordelende **Koning Mashiach** naar deze wereld toekomen. Hierin herkennen we de gestalte van koning David. Deze tegenstelling zien we zowel bij Izak als bij Yeshua terug.

Ook voor Yeshua's volgelingen geldt dat. In deze wereld zijn we als **dienende dienaren** van Gods Koninkrijk. Vaak worden de volgelingen van Yeshua vervolgd en gedood. Toch blijven ze bidden voor hun vijanden en keren ze de andere wang toe. Maar in de geestelijke wereld of hemelse realiteit, groeien we ondertussen op in **autoriteit en gezag**. Dit gezag leren we uit te oefenen in de wereld. En straks als Yeshua in volle glorie verschijnt, zullen wij met Hem in heerlijkheid en glorie geopenbaard worden.¹¹

De knecht van Abraham hoeft gelukkig niet alleen op pad te gaan om een vrouw voor Izak te zoeken. Abraham verzekert hem in vers 7 dat de Heer zijn **engel** met hem mee zal sturen. Er wordt dus niet alleen een menselijke dienaar uitgezonden, maar ook een

⁶Genesis 25:20.

⁷Genesis 24:67.

⁸Genesis 25:28, Genesis 27.

⁹Genesis 26:13.

¹⁰Genesis 26:26-31.

¹¹2 Korinthe 4:16-18, Kolossenzen 3:4, zie: www.ingeestenwaarheid.nl/bazuinenfeest bij punt 3.

hemelse dienaar, een engel van God.

Dit laat zien dat **God Zelf** een vrouw voor Izak uitkiest. Dat kunnen we ook afleiden uit de verzen 5 en 8 waar gesproken wordt over de mogelijkheid dat de vrouw niet mee wil komen met de knecht. Het gaat hier dus om één heel **specifieke vrouw**, namelijk *Rivqah*. Als deze vrouw niet mee wil, dan hoeft de knecht geen andere te gaan zoeken, maar zal hij van zijn eed ontslagen zijn.

Zo heeft God ook voor Yeshua een heel specifieke Bruid op het oog. We spreken hier over **verkiezing** of voorbestemming. In Efeze 1:4-5 staat bijvoorbeeld geschreven: ... *omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitgekozen heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. Hij heeft ons voorbestemd om als zijn kinderen aangenomen te worden, door Yeshuah HaMashiach, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil.*

Theologisch gezien is het een ingewikkelde kwestie hoe de wil van God en de wil van de mens met elkaar samenhangen en op elkaar inwerken. Uit de Bijbel kunnen we opmaken dat dit een **dynamische wisselwerking** is.¹² Maar heel troostrijk is de gedachte dat God ons al vanaf het allereerste begin op het oog heeft gehad om de Bruid van Yeshua te worden. In de eerste plaats geldt dit voor **het volk Israël** natuurlijk, maar in tweede instantie ook voor ieder, die zijn **vertrouwen stelt op Yeshua** en met Hem leven wil.

God zoekt zijn bruid op met zijn engelen en menselijke dienaren. Hij weet wie Hij op het oog heeft. En Hij geeft ons door zijn Heilige Geest in het hart om mee te willen gaan met Yeshua. Om al het vertrouwde achter te laten en mee te gaan op pad. Alleen zo kunnen we namelijk de Bruid van Yeshua worden, als we bereid zijn om **alles achter te laten** en Hem te volgen, net zoals *Rivqah* deed.¹³

Welke lessen hebben we nu geleerd?

1. De **levenloze schepping juicht** mee, als God zijn volk uitleidt
2. Een gelovige mag **niet trouwen** met een **ongelovige**
3. Het aangaan van een **gezamenlijk juk** is een beeld voor het **huwelijk**
4. De **heupen** zijn in de Bijbel verbonden met **gerechtigheid** en **waarheid**
5. Het juk van Yeshua gaat over **nederigheid** en **heersen** met Hem tegelijk
6. **Izak** is een beeld van **Yeshua** hierin
7. Yeshua kwam de eerste keer om te dienen en te **lijden**
8. Yeshua komt een tweede keer om de volken te **oordelen** naar waarheid en recht
9. **Israël** is van voor de grondlegging van de wereld **als Bruid van Yeshua bestemd**
10. Ook de gelovigen uit de volken **delen** in deze **verkiezing**
11. We moeten **alles achterlaten** om Yeshua te volgen
12. Yeshua vraagt van ons om **vanuit liefde** een juk met Hem te delen
13. Degenen die zijn juk **af willen werpen**, zullen **geoordeeld** worden

¹² Zie het document 'Uitverkiezing en vrije wil' op ingeestenwaarheid.nl/onderwijsmateriaal.

¹³ Matth. 8:18-22, Lukas 12:33, 14:26-27, etc.